

יחזקאל פרק מג

י אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית :

יחזקאל פרק מ

ב במראות אלקים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב :
ג ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער :

רמב"ם הל' בית הבחירה פרק א

הלכה ד בנין שבנה שלמה כבר מפורש במלכים, וכן בנין העתיד להבנות אע"פ שהוא **כתוב ביחזקאל אינו מפורש ומבואר** ואנשי בית שני כשבנו בימי עזרא בנוהו כבנין שלמה ומעין דברים המפורשים ביחזקאל.

ישעיה פרק מ פסוק יב

מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים
מי תכן את רוח ידוד ואיש עצתו יודיענו :

רמב"ם הל' כלי המקדש פרק ג

הלכה א **זרע לוי כולו מובדל לעבודת המקדש שנאמר בעת ההיא הבדיל י"י את שבט הלוי,** ומצות עשה להיות הלויים פנויין ומוכנין לעבודת המקדש בין רצו בין שלא רצו שנאמר ועבד הלוי הוא את עבודת אהל מועד, ובן לוי שקבל עליו כל מצות לוויה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו עד שיקבל את כולו.

רמב"ם הל' כלי המקדש פרק ד הלכה א

הכהנים הובדלו מכלל הלויים לעבודת הקרבנות שנאמר ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים, ומצות עשה היא להבדיל הכהנים ולקדשם ולהכינם לקרבן....

רמב"ם הל' ביאת המקדש פרק ט

הלכה ז **וכן הדלקת הנרות כשירה בזרים לפיכך אם הטיב הכהן את הנרות והוציאן לחוץ מותר לזר להדליקן.**

במדבר רבה פרשה טו

פ' י י' לוי בר רבי אומר מנורה טהורה ירדה מן השמים שאמר לו הקב"ה למשה (שמות כה) ועשית מנורת זהב טהור אמר לו כיצד נעשה אותה אמר לו מקשה תיעשה המנורה ואעפ"כ נתקשה משה וירד ושכח מעשיה עלה ואמר רבוני כיצד נעשה אותה אמר לו מקשה תיעשה המנורה ואעפ"כ נתקשה משה וירד ושכח עלה ואמר רבוני שכחתי אותה הראה לו למשה ועוד נתקשה בה אמר לו וראה ועשה עד שנטל מנורה של אש והראה לו עשייתה ואף על פי כן נתקשה על משה אמר לו הקב"ה **לך אצל בצלאל והוא יעשה אותה ואמר לבצלאל מיד עשאה התחיל תמה ואמר אני כמה פעמים הראה לי הקב"ה ונתקשיתי לעשותה ואת שלא ראית עשית מדעתך בצלאל בצל אל היית עומד כשהראה לי הקב"ה**

במדבר רבה פרשה יב

פ' ח ח' בשעה שאמר הקב"ה למשה עשו לי משכן היה לו להעמיד ארבע קונטיסים ולמתוח את המשכן עליהם אלא מלמד שהראה הקב"ה למשה למעלן אש אדומה אש ירוקה אש שחורה אש לבנה אמר לו כתבנית אשר אתה מראה בהר רבי ברכיה בשם ר' בצלה למלך שהיה לו לבוש משובח עשוי במרגליטון אמר לבן ביתו עשה לי כזה אמר לו אדוני המלך יכול אני לעשות כמותו אמר לו אני בכבודי ואתה בסממנך כך אמר משה לפני הקב"ה **אלהי יכול אני לעשות כאלה אמר לו כתבנית אשר אני וגו' בתכלת ובארגמן ובתולעת שני ובשש אמר הקב"ה למשה אם את עושה מה שלמעלה למטה אני מניח סנקליטון שלי של מעלה וארד ואצמצם שכינתי ביניהם למטה...**

יומא דף נד/ב

ושתיה היתה נקראת. תנא שממנה הושתת העולם. תנן כמאן דאמר מציון נברא העולם.... וחכמים אומרים מציון נברא, שנאמר {תהלים נ} מזמור לאסף אל אלהים ה' ואומר מציון מכלל יפי ממנו מוכלל יפיו של עולם.

רמב"ם הל' בית הבחירה פרק ב

הלכה א **המזבח מקומו מכוון ביותר, ואין משנין אותו ממקומו לעולם**, שנאמר זה מזבח לעולה לישראל, ובמקדש נעקד יצחק אבינו שנאמר ולך לך אל ארץ המוריה ונאמר בדברי הימים ויחל שלמה לבנות את בית יי' בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבوسی.

הלכה ב ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו **אברהם המזבח ועקד עליו יצחק**, והוא המקום **שבנה בו נח כשיצא מן התיבה**, והוא המזבח שהקריב עליו **קין והבל**, ובו הקריב **אדם הראשון קרבן כשנברא ומשם נברא**, אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא.

הלכה ג מדות המזבח מכוונות הרבה וצורתו ידועה איש מאיש, ומזבח שבנו בני הגולה כעין מזבח שעתיד להבנות עשוהו **ואין להוסיף על מדתו ולא לגרוע ממנה**.

הלכה ד ושלשה נביאים עלו עמהם מן הגולה, **אחד העיד להן על מקום המזבח, ואחד העיד להן על מדותיו**, ואחד העיד להן שמקריבין על המזבח הזה כל הקרבנות אע"פ שאין שם בית.

מלכים א פרק ט פסוק ב

ויהי ככלות שלמה לבנות את בית ה' ואת בית המלך....

פסוק יא

אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית ה' ואת בית המלך :

סנהדרין דף קד/ב

שהקדים בתי לביתו, ולא עוד אלא שביתי בנה בשבע שנים וביתו בנה בשלש עשרה שנה

דברים פרק כג פסוק טז

כי ה' אלקיך **מתהלך בקרב מחנך...**

שמואל ב פרק ז פסוק ו

ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים :

דברי הימים ב פרק לה

ג ויאמר ללויים המבינים (המבונים) לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלקיכם ואת עמו ישראל :

עירובין דף ב.

והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן....

רמב"ן שמות ל ז

והקטיר עליו אהרן. אין המצוה הזו בכהן גדול בלבד אלא היא אף בכהנים הדיוטות כדין הדלקת הנרות שבצדה. שאמר ג"כ ובהעלות אהרן את הנרות, ואינה בכ"ג בלבד כמו שאמר למעלה יערוך אותו אהרן ובניו. ולא ידעתי למה הזכיר אהרן בשניהם ולא אמר הכהן, ואולי מפני שנות הכתוב למטה, וכפר אהרן על קרנותיו, שהוא באהרן בלבד....

רמב"ם הל' בית הבחירה פרק א

הלכה ב כיון שנכנסו לארץ העמידו המשכן בגלגל ארבע עשרה שנה שכבשו ושחלקו, ומשם באו לשילה ובנו שם בית של אבנים ופרשו יריעות המשכן עליו ולא היתה שם תקרה, ושס"ט שנה עמד משכן שילה וכשמת עלי חרב ובאו לנוב ובנו שם מקדש, וכשמת שמואל חרב ובאו לגבעון ובנו שם מקדש ומגבעון באו לבית העולמים, וימי נוב וגבעון שבע וחמשים שנה.

רמב"ם הל' כלי המקדש פרק י
הלכה יג **זה שאתה מוצא בדבר נביאים שהכהנים היו חוגרין אפוד בד לא היו כהנים גדולים, שאין האפוד של כ"ג אפוד בד, ואף הלויים היו חוגרין אותו שהרי שמואל הנביא לוי היה ונאמר בו נער חגור אפוד בד, אלא אפוד זה היו חוגרים אותו בני הנביאים ומי שהוא ראוי שתשרה עליו רוח הקדש להודיע כי הגיע זה למעלת כהן גדול שמדבר על פי האפוד והחשן ברוח הקדש.**

שמואל א פרק ב פסוק כח
אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי **להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני** ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל :

ויקרא רבה פרשה כא
פ' יב יב ובא אהרן אל אהל מועד תני ר' חייא מלמד שטעונין גניזה ואין כשרים ליום הכפורים אחר ר' דוסא אומר כשרין הן לכהן הדיוט, וכל אדם לא יהיה באהל מועד בשנה שמת בה שמעון הצדיק אמר להם בשנה זו הוא מת אמרו לו מניין אתה יודע אמר להם בכל שנה ושנה היה זקן אחד לבוש לבנים ומעוטף לבנים נכנס עמי ויצא עמי שנה זו נכנס עמי ולא יצא עמי אמר ר' אבהו ומי יאמר שאדם היה והלא הקב"ה **בכבודו היה נכנס עמו ויוצא עמו אמר ר' אבהו וכהן גדול לא אדם היה אלא כההוא דאמר ר' פנחס בשעה שהיה רוח הקודש שרוי עליו היו פניו בוערות כלפידים עליו הה"ד (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת וגו'.**